

ON ANTONIO TRUEBA JAUNARI.¹

Bizkayan ill da gizon aundi au,
 Bizkayan ill da betiko;
 Ill da gizona, bañan izena
 Beti beti da biziko;
 Gizontasunez illagatikan
 Aundiz ez da iñoiz illko,
 Esku askotan Trueba zanaren
 Gauzak dira ibilliko.

Izkribatzalle aundiya zaigu
 Euskal-erri ontan galdu,
 Negarrarekin nere biyotzak
 Diruri dala makaldu;
 Fueruai ziyon maitetasunak
 Ez du guchiyena auldu,
 Eta azkenik gaitz gogor batek
 Mundutikan eraman du.

¿Nola gentzake jakintsu ori
 Orain gurekin berdindu?
 Trueba galtzeak Euskal-erria
 Guzti guztiya du mindu;
 Makiña bat on bere lumakin
 Mundu onetan egin du,
 Ez du geiago izkribatuko,
 Lengo egiña aski du.

Euskal-erriko negar malkuak
 Orain balira batuko,
 Ibai agortuta daguena
 Aisa luteke beteko;
 ¿Zapirik alda guri malkuak
 Begi ertzetik kentzeko,
 Bai alda ezer biyotz guriak
 Penarik gabe uzteko?

Biyotz guriak orren errazki
 Etzaiyo joango penarik,
 Orren ordañez ez da jaiyoko
 Berdindu lezakienik;
 Gizon jakintsu izkribalari
 Guztiz bikaiña zalarik,
 Ez du zenbaitek bezela izan
 Jakiñaren arronkarik.

Gau onetan gu etorri gera
 Koroatzeko asmuan,
 Geiago ere merezi zuben
 Bizi zanian munduan;
 Penaz beterik utzi ninduen
 Eriotzeko orduan,
 Bañan poztu naiz daguelako
 Aingeru akin zeruan.

JUAN IGNAZIO URANGA.

(1) Véase Miscelánea.